

DELS VELS ANNALS A UNS NOUS ANNALS

Els *Annals* que teniu a les mans són els primers d'una, podríem dir-ne, quarta etapa de la nostra publicació. Aquesta, apareguda a la dècada dels setanta del segle passat, va iniciar el seu camí com una criatura: plena d'incerteses, dificultats, dubtes i entrebancs. La segona etapa, fruit dels canvis introduïts uns deu anys més tard, indicava ja algunes orientacions que hem intentat mantenir, tot sovint més amb esforços i voluntarisme que no pas amb encerts. Ha estat així fins a la tercera etapa, encetada tot just fa uns deu anys, quan un nou equip, reduït però tossut, va prendre les regnes de la tasca de la seva edició.

Tanmateix, la trajectòria d'aquests darrers quaranta anys que acumula la publicació no s'ha vist marcada ni per la regularitat en les seves aparicions ni per consells de redacció de llarga trajectòria. En aquest sentit, cal tenir en compte que una entitat com la nostra, per molt llarg que sigui el nom que duu, ha comptat sempre amb relativament pocs membres i amb uns recursos limitats. Per això, en moltes èpoques no es va poder permetre l'edició anual de recerques i treballs que prenguessin la comarca com a marc d'estudi. En realitat, però, i si som sincers, no es tractava únicament o exactament de manca de recursos econòmics ja que, d'una manera o altra, aquests sempre acabaven apareixent: tot plegat es devia, més aviat, al fet que no s'aconseguia de reunir investigacions o textos amb prou pes per ser publicats. Al capdavant, només des de l'any 2005 hem aconseguit sortir, regularment, cada tardor. I sens dubte ha estat gràcies a la tossuderia apuntada abans i al fruit d'esforços d'alguns veritables "llops solitaris".

Amb tot, ara els *Annals* es disposen a fer un pas endavant i a entrar en una nova fase de creixement, sempre animats i convençuts de seguir el camí correcte.

Encarar el futur, en qualsevol cas, suposa també mirar al nostre voltant i situar-nos. Ja fa uns anys vam iniciar i animar, tot prenent-hi part, un debat sobre la recerca a la nostra comarca. En primer terme, cal destacar que no disposem d'estudis universitaris i que la nostra és una comarca mancada d'un centre d'estudis interdisciplinaris d'envergadura (caldrà abordar aquesta qüestió en un altre moment i analitzar com s'ho fan al Baix Llobregat, al Penedès, al Segrià o a Osona, comarques que ens podrien servir de mirall). A més, els nostres millors estudiants i investigadors han de formar-se i iniciar les respectives carreres lluny de la Garrotxa. Per això mateix, resulta habitual que bastants d'ells acabin centrant la recerca en altres indrets i, alhora, és perfectament comprensible que els articles i monografies que se'n deriven circulin pel jerarquitzat sistema de publicacions propi i exclusiu de cada àmbit acadèmic i universitari.

Amb tot, els esforços sempre han anat orientats a convertir la nostra publicació en una eina rigorosa, atractiva. I això sense eliminar la crítica, que és necessària per poder créixer. I val a dir que en algunes ocasions hem experimentat grans satisfaccions: resultats recents mostren que treballar en favor de la divulgació de qualitat no és una quimera. Cal recordar, sense anar més lluny, l'èxit de volums com el que recollia les actes de les Jornades sobre Educació i Dona de l'any 2010; el que serví d'homenatge al nostre enyorat president Jordi Pujiula, de 2012; i, encara més recent, el núm. 25, aparegut l'any 2014 i dedicat a les Jornades sobre la Pedra Seca, que es van dur a terme a les Preses i que es van publicar en col·laboració amb l'ajuntament d'aquesta localitat.

En definitiva, en molts moments hem arribat a bons nivells de qualitat que cal mantenir i, a partir d'ara, millorar. Igualment, cal mantenir oberts els camins de col·laboració amb algunes disciplines amb les quals els historiadors ens sentim vinculats. Més enllà d'això, però, el resultat que perdurarà és el gruix de treballs publicats i signats per autors diversos (des d'autors consolidats fins a estudiants de batxillerat). En aquest sentit, i a banda d'agrar-los la confiança, volem reconèixer sincerament l'ajuda inestimable de tots els que han col·laborat fins ara, els quals esperem que se sentin més motivats encara per continuar fent seus els nostres *Annals*. Pel camí, doncs, hem publicat una quantitat impressionant de treballs. Hem ajudat a donar a conèixer autors (a qui no podrem mai agrair de forma su-

ficient el treball totalment altruista) i també recursos: des de treballs de recerca d'alumnes de batxillerat fins a relacions bibliogràfiques que poden permetre la continuïtat en el treball i l'intercanvi d'informació en un món cada cop més interrelacionat. I ens quedarà la satisfacció d'haver col·laborat a convertir els nostres *Annals del Patronat* en l'eina imprescindible per consultar i/o per iniciar qualsevol treball que faci referència a la comarca.

Només queda donar les gràcies a tots els que ens heu ajudat. No cal fer una llista, ja que segur que quedarien sense citar alguns noms, però sí reconèixer el suport sempre incondicional d'en Jordi Pujiula mentre ens va acompanyar, d'en Jordi Espadale (quin company de viatge més extraordinari!), d'en Miquel Puig, sempre present; d'en Juli Clavijo, d'en Joan Barnadas, igualment presents, i d'en Joan Sala, que en tot moment ha confiat, potser més que nosaltres mateixos, en la feina que fèiem; també d'en Pere Gómez i d'en Quim Monturiol, per les seves aportacions; o d'en Vicenç Masdemont pels seus dissenys, atractius i trencadors i, el que és més difícil encara, sempre útils i pràctics; i d'en Xevi Puigvert que, amb les seves llistes bibliogràfiques, han donat sentit també als *Annals* com a referent; i no podem deixar d'esmentar en Mon Marquès, que va confiar en nosaltres el 2010; i en Pere Vila, l'alcalde de Les Preses, que ens va permetre participar d'aquelles jornades del 2014; i en Pep Berga, que sempre ens ha acompanyat des de la confiança.

I ara cal tancar aquesta etapa per poder obrir-ne una altra d'emmarcada en la renovació de l'equip que ha de pilotar el projecte dels *Annals*. Una renovació que continua apostant, però, per la suma d'esforços i d'iniciatives.

Ha estat una satisfacció molt gran haver arribat fins aquí i poder passar el relleu a l'Albert Reixach i als nous membres dels consells que ell mateix us presentarà.

Gràcies a tots els que fins ara hi heu participat.

Jesús Gutiérrez
President del PEHOC